

ר"ת	יציאה	כניסה
21:02	20:27	19:09
20:59	20:29	19:24
21:59	20:31	19:19
21:00	20:27	19:27

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

בס"ד בר"ה חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת בהעלותך • י"ב סיון תשפ"ב • גליון 775

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד" ע"ש מוהר"ן מברסלב זיע"א

רח' שמואל הנביא 13 ים-ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

שומים, בצלים או דגים. הסיבה לא באמת מעניינת. הם בוכים כי הם רוצים לבכות. הם בוכים כי הם מחקו את כל הטובות. הם בוכים כי מקפת כפיות הטובה פגעה בהם קשות. אין סיבות, ישנם רק תירוצים.

פגיעה בכושר השיפוט

משפט אחד מסכם הכול: "נפשנו יבשה אין כולו!"
אין כלום. הכול יבש. ברגע אחד מצריים האכזרית והרצחנית הופכת לחלום רחוק, לנופי ילדות נוסטלגיים רוויי געגועים. איך אפשר להפוך ככה את המציאות?! אלא שהמקרה של כפיות הטובה פוגעת קשות במוח ובכושר השיפוט. אדם שרואה ניסים מדהימים מרגיש שאין לו כלום. הייאמן?! אפילו מלחמה לא הורסת ככה את העם. אדרבא, כשיש מלחמה או דברים קשים באמת ל"ע - כל העם מתחזק ומתגייס, וגם אם המצב באמת רע וסופגים אבדות ר"ל - הרוח של העם מתחזקת ונזקפת והם קמים ונלחמים על חייהם. אבל כפיות הטובה **שוברת את הרוח!** עם שלם מאבד כל צל של תקווה ולא מסוגל לעשות כלום, רק לשבת בפתח האוהל וליילל: עם הנשים, עם הצעירים, עם סבא וסבתא, ועם הילדים שחוזרים מהגן. כולם מרגישים כל כך אומללים וכל כך מסכנים...

יש חיסון!

אבל אנחנו לא מדברים עליהם. אנחנו מדברים עלינו. אנחנו והחברים שלנו שבוכים, שמלאים בחרדות, במרמור, בתלונות, בגעגועים לאיזה עולם ורוד ומתוק שלא קיים ולא היה קיים. אנחנו בעצמנו חולים במחלה הקשה. אחנו רוצים ללמוד כיצד לעצור את מקדם ההדבקה, כיצד לעצור את החסרה בתסמינים, כיצד להתרפא וכיצד לא להידבק יותר לעולם. יש בשורה טובה: יש חיסון! יש תרופה! זה לא מזיק ולא עולה כסף. אין תופעות לוואי, יש רק תופעות טובות ומבורכות: חיים יפים מתוקים, שמחים ומאושרים, בכל מצב בלי שום קשר לשום תנאי חיצוני מתנאי החיים בלי קשר למצב רפואי או כלכלי - אושר מלא ותמידי!

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

געגועים לקורונה

לחפות על המחלה הפנימית הקשה של כפיות הטובה.

מישהו כאן השתגע?

עם ישראל בפרשה שלנו נמצאים במצב הטוב ביותר שלהם. במצב המושלם. יש להם הכול. לא צריכים לעבוד. יש להם כל צרכם. האוכל הטעים והבריא ביותר. בלי כבודות, בלי נפחות, בלי השמנת יתר, בלי סוכרת, בלי מחלות לב, בלי עצירות. אין בכלל יציאות. בגדים מכובסים ומגוהצים באופן קבוע באפס מאמץ. איך אפשר להתלונן בכלל? על מה תבכה? אתה בשיא האושר של חיךך!

אבל כאשר המקרה פורצת, היא שוטפת את הכול, היא מעוררת, והיא מביאה את עם ישראל כולו להתנהגות מסורפת: כל העם כולו בוכה למשפחותיו איש פתח אוהלו. לא פחות ולא יותר. לא רק מרמור ותסכול, אלא צער עמוק ומתפרץ בלי גבול; ואין צדיק אחד בסדום שיצעק ויגיד: "רבותי, השתגעתם?!"

נגיף חיובא

איך מגיעה מגפה לארץ? תייר אחד שחוזר מסין או מאפריקה מדביק מדינה שלימה. בעם ישראל היו הרבה מאוד "תיירים". ערב רב. אספסוף. עם ישראל ביסודם מאמינים ומכירים טובה, אבל הערב רב שהיו מצרים מושחתים ושטופי זימה ותאוה - היו מתוסכלים מאוד. נכון, יש להם הכול, אבל הייתה חסרה להם ההפקרות, התאוות הסוערות והמשוגעות כמו שהיו רגילים במצריים. חיי קדושה אציליים המתאימים לעם הקדוש - היו זרים למהותם. והתורה מספרת שכל התלונות וההתמרמרות **התחילו אצלם**, אצל אותם "תיירים אפריקאיים". וזה כל כך מדבק, ולצערנו המקרה הנוראה פשטה בעם ישראל כמו אש בשדה קוצים והדביקה את כל עם ישראל. על מה הם מתלוננים? זה כבר לא משנה: אבטיחים או

מתגוננים

אתם זוכרים את תחילת הקורונה? אלה היו ימים שבהם עקבנו בדריכות אחרי כל נדבק חדש, איפה הוא היה ומה עשה ועם מי נפגש. כל מי שרק נחשד במגע עם החולה, נחרד ונבהל, הוא וכל הסובבים אותו. עטפנו את עצמנו במסכות ובאלכוהול, נסגרנו בבתים גם בחגים, סגרנו את השמיים, וחיפשנו כל אמצעי הגנה מועיל או לא מועיל מהחשש מפני הנגיף הבלי מוכר. תגובה טבעית? תגובה חרדתית?

לא ניכנס לשאלה האם כל זה היה מוגזם או שמא לא מספיק. אנחנו מדברים רק על מה שברור ומוסכם: במקרה של סכנה לא ידועה, גם אם היא קטנה יחסית, צריכים לנקוט כל אמצעי בטיחות. ואם כבר כולם נדבקו ואיבדנו שליטה? אז צריכים לחפש חיסון, בהנחה שהחיסון אכן בטוח ומועיל, כי עלינו תמיד לחפש כל דרך להגן על עצמנו.

המגפה האמתית

העיקרון הזה הוא רק המשל למגפה המסוכנת והמידבקת ביותר שקיימת בעולם. זו מגפה עתיקה, שעדיין משתוללת. זו **מגפה שבזדאנות** הורסת וממרת לאדם את החיים **לגמרי**, והיא פוגעת בכלום: גם במבוגרים וגם בצעירים, גם בבריאים וגם בחולים.

ואני מדבר על מקפת כפיות הטובה.

ישנה סיבה שורשית אחת ויחידה לכל הבעיות של הבן אדם בעולם הזה. כל החרדות, והדיכאונות, בעיות הבריאות, הפרנסה והזוגיות, העצבנות והמתח מהמצב האישי הפוליטי והביטחוני - הכול זה רק הלבוש החיצוני. **הפנימיות של הכול היא מחלת כפיות הטובה.** כל מה שמפריע לך, מוצדק או לא מוצדק - זה רק ה**תירוץ** שלך

עמ' 5

הספר שכולם חיכו לו

חדש!

זה מעשה המנורה מקשה זהב תעשה אותה

אמונה והכרה חזקה בגדולת הבורא וברחמי והנאמנות עצומה אליו שהבורא רוצה אותנו תמיד, והוא רוצה את הבורא תמיד.

האופן השני מקנה לאדם עקשנות פנימית חזקה בהרבה מאוד, ואפילו בלי שיעור מאשר האופן הראשון...

האופן השני מקנה לאדם רענות בכל נושא בעבודת ה', ולא נותנת לכל סוגי הנפילות, אפי' גדולים ככל שיהיו להחליש ולכבות את שלהבת נשמתו של האדם, את ידיעתו הרוחנית ואת רצונותיו הפנימיים החבויים בלב של כל אחד ואחד מישראל.

הדרך השנייה היא הדרך שמוליכים אותנו צדיקי הדורות, דרך שכל כולה התחזקות שמביאה את האדם שרצונות ועקשנות ונאמנות לאבינו שבשמים מה ששום דרך אחרת לא מביאה, עליה אמר ר' נחמן "רק אזמרה ורק אזמרה" ועליה גילה הוא ותלמידו כמה פעמים שכשהאדם נכנס לעבודת ה' אזי ה-דרך שמראים לו התרחקות- זוהי הדרך וכלל לא צריך להיבהל.

לא כל דבר אנוח מבינים אבל בכל דבר יש סודות וסיבות בלי סוף, שידיעה זו תאיר לנו היטב במוח, בכוחה להדליק בכל אחד מאיתנו אור המנורה חדשה גם היום בגלות וזה סוד מ"ש "מקשה תעשה אותה" מלשון עקשנות, מגלה ר"ן היינו שכבר בבניית המנורה המשיכו לנו הצדיקים דרכה את כוח העקשנות בעבודת ה' שהוא כל כך הכרחי לכל אחד מאיתנו, וכל כולו בנינו על ריבוי הדעת של הצדיקים וגודל ההתחזקות שלהם. ה' יזכנו.

בכל מה שהעולם הזה והתאוות מציעות, והן להימשך אחרי הש"י בעשה טוב יותר ויותר כל אחד לפי דרגתו.

ולפי זה מובן עד כמה מוכרחת העבודה של הכהן הגדול בהדלקתו את המנורה וההשפעה שלו בזה על כל אחד מישראל, כי כל ההארה של הדעת אצל כל אחד באופן פרטי תלוי בזה....

אלא שכל זה לכאורה שייך רק בזמן שבית המקדש היה קיים, שאז עבודת הדלקת המנורה היא הייתה כתיקנה, משא"כ עכשיו בזמן שבית המקדש לא קיים כמה מתבטא הדלקת נשמות ישראל על ידי המנורה?

התשובה לכך מגלה ר"ן שהיא הדעת של הצדיקים שבכל דור ודור, והביאור בזה בהרחבה הוא: יש שני אופנים איך אדם חי את החיים הרוחניים שלו, האחד: מתוך רצון גדול מאוד להצליח ולא ליפול אף פעם, עד כדי כך שהוא לא מאמין שהוא יפול אף פעם, וגם אם הוא כן נופל, או שהוא מנסה להתעודד ולמצא אשמים או שלאט לאט מנפילה לנפילה הוא מתייאש יותר ויותר. והשני הוא: שהוא נכנס לעבודת ה' ולחיים הרוחניים מתוך ידיעה והכרה גדולה שיש סיכוי גדולה מאוד שהוא יפול הרבה, והרבה פעמים בלי שיעור... ואף על פי כן הוא מכין את עצמו את ליבו ומוחו לא להתרגש מזה אלא להיות חזק, ולהתחיל כל פעם מחדש מתוך

התחזקות שמביאה להתעוררות

כידוע מה שגילו לנו חז"ל שהמנורה של בית המקדש היא הייתה העדות על הקשר והחיבור בין ישראל לאביהם שבשמים! והנה עבודת הכהן הגדול בכל יום ויום להדליק את המנורה, כוונתה הפנימית היא להדליק את כל כלל נשמות ישראל. וזה מה שנאמר בפסוק: "בהעלותך את הנרות" היינו את נשמות ישראל שקרויים "נר" כמ"ש "נר ה' נשמת אדם" וכו'.

והאמת שעבודת ההדלקה של הכהן הגדול להדליק את נשמות ישראל, היא כל כך הכרחית לכל אחד ישראל כל עוד שאנו נמצאים בעולם המתאגר שלנו.

והביאור בזה: כי הדרך היחידה שעל ידה אדם יכול לכוף את יצרו, ולהצליח להישמר מכל הניסיונות שיש מסביבו בכל דור ודור ובפרט בדור שלנו... וכן להצליח להתגבר על עצלותו ולהתמסר יותר ויותר לרצון השי"ת בתורה ותפילה או כל דבר שבקדושה...

כל זה תלוי עד כמה הידיעות הרוחניות "מאירות" במוחו. היינו שהידיעות הפשוטות של האמונה בבורא עולם וכן כל ידיעה שידוע מהתורה הקדושה שהיא תאיר במוחו.

כי כפי גודל ההארה שמאיר הידיעה הרוחנית בתוך מוחו. כך זוכה שהידיעה הזו תיתן לו את הכוח הן למאוס

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: 3030*

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

דבש, שמן זית, חלב, טל, דם, מים) אבל אם נילוש בשאר משקין יש להפריש חלה בלי ברכה, ולכן אם הבצק נילוש במיץ תפוזים יש להפריש חלה בלא ברכה. הליכות עולם חלק ה' עמוד רכ"ה.

מה מברכים על טורטייה שנעשית מקמח רגיל?

שאלה זו חוזרת ונשנית ולכן ראוי להביא כאן מה שכתב ידידי הגאון הרב אושרי אזולאי בשו"ת אשר השיב (עמ' פז) צורת הכנת הטורטייה כפי שראה בעיניו במפעל המייצר טורטיות. העיסה עשויה מקמח, מים, שמן, ומלח. כמות המים היא באחוזים נמוכים מחמישים אחוז מהקמח וכמות השמן מזערית מאוד כך שהיא אינה מורגשת בעיסה כלל, העיסה אינה נוזלית ואמנם היא מעט דקה יותר מאשר עיסה של לחם. את העיסה עושים כמעין כדורים ואז יש כמעין מכבש שלווחץ על העיסה ועושה אותה שטוחה כצורת הטורטייה שאנו מכירים.

ונחלקו פוסקי זמנינו האם יש לברך על הטורטיה המוציאה וברכת המזון כי העיסה רגילה, או שיש לברך על כך מזונות כי הטורטיה מאד דקה ואין עליה תורת לחם, ולכן ראוי לאוכלה בתוך הסעודה, אמנם אם העיסה נילושה בסוכר, או במיץ תפוזים באופן שטעם הסוכר מורגש יש לברך מזונות ועל המחיה. ובדרך כלל אם ברכת הטורטייה מזונות מציינים זאת על גבי האריזה ליידי חותמת הכשרות.

שאלות מקו ההלכה

(למור"ג הגר"ש פנחסי עמ' קסט) ואם אין גוי שיכול לעשות זאת, מותר לסגור את דלת המקרר בשינוי או על ידי קטן, אבל יהיה אסור לאחר מכן לפתוח שוב את דלת המקרר. שו"ת יביע אומר (חלק י' סימן כ"ח). יש לציין שכיום רוב המקררים דיגיטליים וישנן בעיות נוספות בפתיחת וסגירת המקרר ותשובה זו אינה אלא למי שיש ברשותו מקרר מכני.

עשיתי בצק לפיצה ויש שיעור של הפרשת חלה, אבל במקום לערבב מים שמתי חלב, האם צריך להפריש חלה מהבצק? ומה הדין אם עירבתי מיץ תפוזים בלבד האם צריך להפריש חלה?

מהתורה ישנם שבעה דברים שנקראים משקה מן התורה, אחד המשקים הוא "חלב" ולכן אם נילוש הבצק בחלב, חייב בהפרשת חלה, והוא הדין אם נילושה בסילן (דבש תמרים טהור) או בשמן זית או יין חייבים להפריש חלה בברכה. בית יוסף (יורה דעה סימן שכ"ט) שו"ת דברי דוד (חלק א' יו"ד סימן ס"ב). וכל זה דווקא כאשר נילוש באחד משבעה משקים האמורים בתורה (יין,

בבוקר בקומי משנתי אני ממחר לתפילה ופעמים רבות שאני אומר את ברכות השחר בדרך לבית הכנסת תוך כדי הליכה, האם יש בזה איסור?

לכתחילה ראוי לברך דווקא בישיבה וביישוב הדעת ולא לעשות שום עסק אפי' קל שבקליו, כי צריך לברך ככוונת הלב. כף החיים (סימן מ"ו סעיף קטן נ"ד) עוד יוסף חי (פרשת ויצא אות א'), אמנם יש מקילין בזה באופן שאינו מאבד את כוונתו. משנה ברורה (סימן ס"ג סעיף קטן י"א) הליכות שלמה (פכ"ב סעיף ה') שו"ת אשר השיב (עמוד לב). ולכן במקום צורך יש להקל אם אינו מאבד את כוונתו.

ברשותי מקרר ישן שאינו דיגיטלי, ושכחתי לכבות את המנורה של המקרר בערב שבת, האם מותר לקרוא לגוי בשבת ולומר לו שיכבה את האור?

לכתחילה עדיף להניח מגבת בין הדלת והמקרר על מנת למנוע את סגירת הדלת, אבל אם יש חשש שאי סגירת הדלת בצורה הרמטית יגרום לקלקול המאכלים, מותר לרמוז לנכרי שישכב את המנורה. ודבר דבר

"להגיד בבוקר חסדך-ואמונתך בלילות"

כדי כך, שמאחר
שהיה בעל
האחוזה
חשוך
ילדים
ולא
היו לו
יורשים
אחריו, הוא
העביר על שם

היהודי את הבעלות
כל אחוזתו, כולל אותו כפר
הסמוכה והאדמות הסובבות אותה. מאחר שחש כעת
שהכל נמצא בידיים טובות, בעל האחוזה לקח חופשה
ונסע למרחוק, לאחר שנתן ליהודי חזקה חוקית על אזור
האחוזה. הכפרי שעד מהרה הפך לעשיר מופלג לא ידע
איך להודות לה' יתברך על חסדו הגדול שעשה עימו.

רבי זאב וולף קיצס, בן לווייתו הקבוע של הבעש"ט
התלווה פעם לבעש"ט הקדוש באחד ממסעותיו כאשר
ביקר יהודי כפרי. הכפרי היה עני ואביון קידם בברכה
את פניו של הבעל שם טוב הקדוש בשמחה ובטוב
לבב. מיד עם עומדו על מפתן ביתו זיהה הכפרי את
האורח. הוא הכניסו אל ביתו והציע לו מאכל ומשתה.
"אני זקוק לתרומה של שמונה עשר רובלים למטרה
חשובה מאוד", ביקש הבעש"ט מהעני טוב הלב תוך
כדי דין ודברים. הכפרי לא היה סכום כה גדול. אולם
לאור העובדה כי המבקש היה לא אחר מאשר הבעש"ט
בכבודו ובעצמו, ביקש הכפרי את רשות הצדיק כי יאות
להמתין לו עד שיאסוף את הכסף. לקח הכפרי כמה
מרהיטיו ואת הפרה היחידה שהייתה ברשותו, בסיעתא
דישמיא הצליח למוכרם ואת הכסף שקיבל תמורתם
נתן את הכסף לבעש"ט. ר' זאב וולף קיצסעס שהיה עד
לכל המתרחש, התבונן בשקט בנעשה דומם ולא שואל
שאלות מיותרות. בעוד מורו ורבו לקח את הכסף נפרדו
השניים לשלום מן הכפרי.

חלפו שנים, הגיע רבי זאב וולף לכפרו של בעל
האחוזה החדש כדי לאסוף כסף למטרת פדיון שבויים.
רבי זאב וולף כבר אסף כמעט 300 רובל מתוך הסכום
שביקש הבעש"ט למטרה זו.

כאשר נפגש עם הרב של אותו כפר, שאלו הרב זאב
וולף מדוע הוא לבוש בחגיגות שכזו. "אני הולך - יחד
עם קבוצה מנכדי העיר - לברך את בעל האחוזה של
העיר הזו, שעומד לבקרנו היום", אמר הרבי. "למה שלא
תבוא איתנו? הוא יהודי ובוודאי ישמח לתרום למטרה
שלשמה אתה מגייס כספים".

רבי זאב הצטרף על כן לרב ולבני לווייתו. בעל האחוזה
קידם בחום את פני המשלחת, כשהוא מעניק תשומת
לב מיוחדת לרבי זאב. לאחר זמן קצר, בעל האחוזה
לקח הצידה את רבי זאב ושאלו, "האיך זוכר אותי?".
רבי זאב לא הצליח להיזכר בדיוק היכן ראה לראשונה
את פניו של האיש העשיר. בעל האחוזה הוציא מכיסו
300 רובלים והעניק אותם לרבי זאב המופתע.

רק לאחר ששב אל הבעש"ט הבין הרב זאב וולף
את הסיפור כולו. "300 הרובלים האחרונים נתרמו
על ידי היהודי הכפרי שפעם ביקשנו ממנו 18 רובלים.
היום הוא איש עשיר". "עכשיו, הבה ואספר לך מדוע
ביקשתי ממנו סכום עתק כשהוא היה עני מרוד", אמר
לו הבעש"ט. "ראיתי כי אם הוא יעבור דירה יזרח לו
המזל. לא הייתה לי כל ברירה אלא לאלץ אותו להגר
מזירתו, ואת המשך אתה כבר יודע" זה שנאמר:

"להגיד בבוקר חסדך-ואמונתך בלילות"

התרופה היחידה, ולמעשה הדרך היחידה לעבור
את העולם הזה ואת החיים האלה באושר, היא
פשוט הכרת הטוב.

אמונה היא מציאות

כל השנים דיברתי על אמונה. אמרתי שהכול תלוי
באמונה. אז מה קורה עכשיו? האם אני משנה נושא?
החלפתי דיסק?

לא ולא! אני רוצה לחדד כאן דבר חשוב מאוד:
אמונה והכרת הטוב הן דבר אחד. גם הכרת הטוב
וגם האמונה הן פשוט לחיות את המציאות.

כפיות הטובה **מעוותות את המציאות:** הופכת את
מצריים שהיא שיא הרוע למקום החלומי והטוב
ביותר; והופכת את הקן שהוא שיא הטוב לדבר הגורם
לסבל נורא עד דמעות. הכרת הטוב היא בסך הכול
לראות נכון את המציאות. המציאות היא שיש לכל
אחד כל כך הרבה טוב בחיים. ה' עושה לנו כל כך
הרבה טוב. זו המציאות. פשוט תכיר בזה ותתפלא.

ובדיוק כך היא האמונה! אמונה זה לא משהו מרחף
ערטילאי ומנותק. אמונה זו מציאות. הבורא הוא טוב.
זו ההגדרה של אמונה בבורא. זו המציאות ואין מציאות
אחרת. וכל העולם הזה הוא נברא של הבורא, והוא
יתברך ברא את הכול רק כדי להיטיב לבראים. הוא
עושה רק את הטוב ביותר ותמיד יעשה עוד יותר
טוב ועוד יותר טוב. לכן בכל התפילות אנתנו אומרים
"אמת ואמונה" כי האמונה והאמת קשורות זו בזו:
אמונה היא אמת פשוטה. פשוט מציאות.

אמונה מבוארת

בואו נרד למעשה. להיזהר מכל החולים במחלת
הבכיניות שסיבינו - זה לא מציאותי. אבל אפשר
ואפשר להתחסן. **החיסון הוא אמונה.** החיסון הוא
להכיר בטוב של הבורא, בטוב שבחיים שלנו.

העצה שלנו היא לעצור בכל יום ולהתבונן בטוב
שיש לנו ולהגיד תודה על הטוב שיש לנו; לسلק כל
מחשבה רעה, שהיא כל מחשבה שיש רע חלילה.
היכן שאתה חושב שיש רע, במקום שבו יש לך
חרדות וחששות ודאגות - דווקא שם תחפש את
הטוב ותגיד לה' בלי סוף עד שתבטל בשלימות את
כל הראייה השקרית והמעוותת של כפיות הטובה
ותחזור להכיר במציאות היחידה: **הכול טוב!**

והעצה העיקרית היא **להתפלל על האמונה.** לפחות
חצי שעה ביום. אבל אל תגיד רק: "תן לי אמונה",
אלא תפרט ותבאר ותאמר: "תן לי אמונה שאתה
טוב; תן לי אמונה שהכול טוב; תן לי אמונה שאתה
עושה רק טוב; תן לי אמונה שיהיה לי עוד יותר
טוב; תן לי אמונה להאמין בטוב שיש בי ובטוב שיש
לי! עזור לי להודות לך תמיד על כל הטוב שיש בי
ושאתה נתן לי!"

אלה העצות שיחסנו אותך מהמגפה הנוראה
ויאפשרו לך לחיות את החיים הטובים והמאושרים
שהבורא רוצה שתחיה.

בברכת שבת שלום ומבורך

שומרים על קדושת ביהכ"ס - לומדים הלכה
לתלמיד חכם מותר אפילו שינת קבע
(וכמוכן שמדובר כשאינו מכניס לשם את מיסתו)
כשאין לו מקום אחר
ושלא בשעת הלימוד
(מתוך הספר: בית הכנסת כהלכה)

מרפא לנפש

מאת הרב שלום ארוש שליט"א

מעוות שאי אפשר לתקן

המשנה במסכת חגיגה אומרת, שכל שלושה רגלים צריכים להביא קורבן חגיגה. קורבן זה מביאים אותו ושוחטים אותו בבית המקדש, והכהן מזה על המזבח את הדם, ואת האימורים מקטיר על המזבח, וכל הבשר שנשאר, מי שהביא את הקורבן לוקח אותו הביתה לאכול עם אשתו וילדיו. זהו קורבן חגיגה - כפשוטו, שחוגגים אותו את החג, ואוכלים ושמים. והנה, יש חיוב להביא קורבן זה, ואם אדם לא הביא קורבן זה ביום טוב הראשון, שזה עיקר זמנו, יכול להביא אותו בכל ימי הרגל, ואם עבר הרגל ולא הביא, אז הוא כבר לא חייב להביא אותו - עבר זמנו, בטל קרבנו... אבל המשנה אומרת, שעל זה נאמר הפסוק: מעוות לא-יוכל לתקן וחסרון לא-יוכל להימנות... זהו זה - הפסד גמור. כך היא דעתו של תנא קמא, התנא הראשון במשנה. רבי שמעון בן מנסיא חולק עליו ואומר שלא זה "מעוות לא-יוכל לתקן". אלא, איזה מעוות שלא יוכל לתקן? זה שהביא ממזר לעולם. כי כל זמן שהמזר הזה חי ומסתובב בעולם, אי אפשר לתקן זאת, מה שאין כן בשאר עבירות. כגון גונב וגזל, ששם יכול האדם להשיב את הגזילה ולתקן את מה שעוה. והתוספות מוסיפים, שאפילו רוצח אדם, הוא יכול לעשות על זה תשובה, רק המביא ממזר לעולם - זהו באמת מעוות שלא יוכל לתקן... אבל רבי שמעון בר יוחאי חולק על רבי שמעון בן מנסיא, ואומר שגם זה שהביא ממזר בעולם יכול לעשות תשובה, כי אין דבר שעומד בפני התשובה. אין דבר כזה! אין עברה בעולם שאי אפשר לעשות עליה תשובה, אפילו העון הנורא ביותר! זה על ידי שאדם עושה חשבון נפש, ועושה תשובה בכל יום. דהיינו שיש לו שעה התבודדות בכל יום, שבה הוא משתדל כפי כוחו לשפוט את עצמו, על כל מחשבה דבור ומעשה, ומבקש מה' שיקרב אותו אליו, ויעזור לו להיות כרצונו - ועל ידי זה הוא יוצא זכאי, ויוצא מכל

הצרות והייסורים הללו, שעד היום הוא לא הבין מדוע הם דבוקים בו כל כך, וכרוכים בעקביו, ולא עוזבים אותו. וכשמגיע ראש השנה, הוא בא נקי, והוא עובר את יום הדין עם חיוך, כי הוא לא חיכה לרעג האחרון, וגם לא לחודש אלול, אלא כל הימים מראש השנה של השנה הקודמת ועד עכשיו, בכלום הוא עשה שעה התבודדות, ואילו הוא לא היה עושה בכל יום שעה התבודדות, הוא היה צריך עכשיו לעמוד ולהתוודות על כל מחשבה, דיבור ומעשה של כל יום ויום, מכל אחד משלוש מאות שישים וחמישה ימות השנה, שזה דבר בלתי אפשרי לחלוטין, ואיך יכול היה לעמוד באימת הדין?

אבל מאחר והוא עשה בכל יום שעה התבודדות, ומסילא הוא כבר עשה תשובה כל השנה, ובערב ראש השנה נשאר לו לעשות תשובה רק על היום האחרון של השנה. היה חסיד ברסלב אחד, שביום פטירתו באו החברה קדישא, וכנהוג, אמרו לו שיעשה יודיו ותשובה לפני מותו. כך נוהגים. אמר להם: תגידו לי, עכשיו שאני גוסס ונמצא ברגעי האחרונים, אני יכול לעשות תשובה על כל החיים שלי? אלא מה - כל יום מימי חיי מאז עומדי על דעתי, עשיתי בכל יום שעה התבודדות, וגם היום, כבר עשיתי את השעה התבודדות, ועשיתי תשובה על כל היום החולף, אני מסודר... אמר קריאת שמע, והסתלק לעולמו... איך זכה אדם גוסס לכזה ישוב הדעת? כי הוא עשה תשובה כל יום, ועכשיו לא נותר לו אלא לעשות תשובה על יום אחד, וזה קל מאד. כל אדם צריך להתעורר מזה, וכי ביום מותו יוכל לעשות תשובה על כל החיים? אפילו אם יהיה לו את שיא ישוב הדעת? וכל שכן כשכאדם גוסס, אין לו שום ישוב הדעת, וישנם מרבה של"ע מתים בפתע פתאום. רק אם הוא עשה תשובה כל יום מימי חייו, שאז יש לו סייעתא דשמיא לעשות תשובה, כמו שנהג כל חייו, הוא יוכל לעשות תשובה גם ביום האחרון.

התבודדות ומעלת התפילה הספר של הרב שלום ארוש 052-2240696

חכם ר' יעקב בן ר' עזרא מוצפי זיע"א י"ג בסיון

לאורם נלך הילולא דצדיקא

קו האמונה 02-6444250

היה פה מפיץ מרגליות של מוסר ויראת שמים אולם לא הותרו אחרי דברים כתובים.

כאשר ביקר האדמו"ר מסאטמר רבי יואל טייטלבוים זיע"א, בירושלים בשנת תשי"ב ובשנת תשי"ט, דאג לפגוש את רבי יעקב ויצא ואמר "ראיתי יותר ממה ששמעתי עליו" כמו כן כתב עליו "ארי עלה מכלל צדיק וגדול משיירי כנסת הגדולה שומרי משמרת הקדוש.

הבכיות והאנחות על חורבן בית המקדש וגלות השכינה תסמנה שערות הראש בהעלותו על זיכרונו כיצד ערך רבינו זצ"ל סדר תיקון חצות על יד הכותל המערבי ובבית הכנסת בבכי רב ואנחות קורעות לב וכל המשתתפים התעוררו עד דכדוכה של נפש ממש ובאו מתוך כך להבין ולדעת פירוש דברי חז"ל: כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בבנינה (תענית ל: כי) ראינו שהיה כל כולו נשבר ונתרופץ כאילו עכשיו נחרב הבית על פניו ובודאי יש לשים לב לעורר את עצמנו ולהרגיש גודל האבידה שאבדנו בהסתלק מאיתנו צדיק קדוש זה.

בשנת תשל"ג נפטר ידידו מנעור רבי שלמאן חוגי עובדי חבר בית דין הגדול בירושלים התבטא רבי יעקב בשעת קבורתו בהר הזיתים "רצוני להקבר לידו".

כשזמנו הגיע, זכרו את רצונו להיקבר ליד ידידו, וגם לסתום הגולל לפני השקיעה, כשאנשי החברא קדישא עסקו בטהרת גופו בבית הלויים בשמגר, הלך רבי מרדכי אליהו זצ"ל עם עוד תלמידי חכמים לבדוק את מקום קבורתו בהר הזיתים והנה חשבו עיניהם שחפרו את הקבר במקום הלא נכון, שקיעת החמה מתקרבת ומסע הלוויה בדרך ואין זמן לכרות עוד קבר פתאום ירדו כמה בחורים וחפרו קבר חדש בתוך דקות, וגמרו לטמון הצדיק ולעשות את שבע ההקפות לפני השקיעה בקבורתו, וראינו כמה גדולים צדיקים! זיע"א אמר על כך רבי מרדכי אליהו:

"ניסי ניסים נעשו לנו" זכותו הגדולה תגן בעדנו לעבדה את ה' כל ימי חייו אכ"ר.

הרב יעקב מוצפי נולד בעיר בגדאד שבצ'ר בשנת תר"ס לאביו ר' משה ז"ל. בשחר ילדותו ינק את תורתו בבית המדרש המפורסם "בית זליכה" (מקום לימוד הבן איש חי), כשהיה אך בן שמונה שנים. הרגיל עצמו לקום בכל לילה בחצות ולהגות בתורה עד אור הבוקר.

בשנת תר"צ בהיותו בן שלוששים בלבד התמנה לכהן כראש ישיבת "זרשי תורה", ובנוסף לכך שימש גם רבי יעקב כמשגיח הראשי על כל בית המטבחים המרכזי בעיר בגדד.

בשנת תשי"א עלה רבי יעקב לירושלים להשתקע שם. מיד הזמין אותו רבי צדקה חוצין ז"ע לשמש כרב בית הכנסת של "שמש צדקה" ונתן לו דירה קטנה הסמוכה אליו. למעלה משלושים שנה ישב בה רבי יעקב, ומשם יצא שמו ואורו על פני כל הארץ. הוא שימש בביה"כ כחזן קבוע וכבעל קורא.

במשך הזמן קבע לו סדר יום: שלוש שעות הבוקר ישב בבית דין בבנין של קרית ספר בירושלים, אחר הצהריים ישב שעתיים בבית דין של העדה החרדית הספרדית ועוד שעות בבית הכנסת "שמש צדקה" שם מסר שיעורים לרבים בשיעורים אלו הספיק לסיים את כל ארבעת חלקי השולחן ערוך כמה פעמים, את "היד החזקה" "עין יעקב" וכמה מסכתות הש"ס מעולם לא אמר על איזה שאלה בהלכה: תבוא מחר או "ברצוני לעיין בדבר" ככור סיד שאינו מאבד טיפה, היה רבי יעקב מציין מיד את מקור ההלכה.

שמו יצא כקנאי לדבר השם, התנגדותו לא היתה רק בדברים שרוב חכמי דורנו הסיכמו עליהם כמו היתר מכירה בשנת השמיטה, אלא גם בנושאים אחרים כגון עמידתו בתוקף נגד השתתפות בבחירות.

מורנו ראש הישיבה הרב שלום ארוש שליט"א, זכה להסתופף רבות בצילו של הרב והיה נהנה מסנו עצה ותושיה בהלכה ובעבודת השם יתברך, ופעם שאל אותו הוא יכול ללמוד בספרי ברסלב. ענה לו חכם יעקב: בטח צריכים ללמוד, הם ספרים חשובים מאוד. גם אני בעצמי למדתי את הספר הקדוש "ליקוטי מוהר"ן ו"ליקוטי הלכות", ואף את הספר "סיפורי מעשיות".

משלימים את תורת רבי חיים קנייבסקי

"שלוש אהבות הן אהבת התורה אהבת ישראל.

שלוש שהן אחת, ואמרו חז"ל: "ישראל וקודשא בריך הוא ואורייתא - חד הוא" מתחזקים יחד בשלושת האהבות.

חשקה קל?

מה מסתתר מאחורי התדמית?

מיצי הפירות אולי נהנים מתדמית חיובית ובריאותית, אבל בפועל הם מכילים כמות גבוהה של סוכר שנועדה להאריך את חי המדף של מוצרים אלו. בחלק מהמשקאות אפילו מוסיפים חומרים משמרים שרצוי מאוד להגביל את צריכתם.

גם מיצים המשווקים כמכילים רכיבים טבעיים בלבד ("100% פרי טבעי") וללא חומר משמרים מכילים כמויות גבוהות של סוכר - עד 9 כפיות סוכר בבקבוק אישי המכיל 400 מ"ל משקה. כדאי לדעת שהוויטמינים שנמצאים באופן טבעי בפירות, מתפרקים ונהרסים במהלך תהליך הפסטור בטמפרטורות גבוהות אותו עוברים משקאות אלו.

גם מים בטעמים הם למעשה משקה ממותק המכיל כמות משמעותית של סוכר - לא פחות מ-4 כפיות סוכר בבקבוק של חצי ליטר! לכן, מומלץ להתייחס למיצים מתועשים, גם אם הם מכילים חומרים טבעיים בלבד ואף למים בטעמים כשתייה ממותקת ולנסות להמעיט בצריכתם.

מה לגבי משקאות דאייט? בשבוע הבא...

משקאות מוגזים ומיצים טבעיים המכונים "משקאות קלים" הפכו לחלק בלתי נפרד מהתפריט שלנו ואף לתחליף למים בעבור רבים, אלא שמשקאות הללו אינם "קלים" כלל וכלל. כמות הסוכר העצומה במשקאות המכונים "קלים" הופכת אותם לממתקים של ממש.

בכמות המתורגמת לכפיות, בעוד ההמלצה היא שלא לעבור צריכה של בין 5 ל-10 כפיות סוכר ליממה, צריכת הסוכר של בני נוער בישראל עומדת על כמות ממוצעת של 36 כפיות ליום ואילו מבוגרים צורכים כ-16 כפיות סוכר ליום. חשוב שנהיה מודעים לכמות הסוכר שאנו צורכים דרך המשקאות. פחית משקה "קל" מכילה בין 8 ל-10 כפיות סוכר, בעוד בבקבוק חצי ליטר מכיל לא פחות מ-12 כפיות סוכר.

זה לא סוד שצריכת סוכר מופרזת גורמת לעלייה במשקל. נתוני המחקר מראים שבישראל, אחד מכל ארבעה ילדים סובל מעודף משקל. אם אתם נוהגים לשתות רק פחית אחת ביום, אתם עלולים להוסיף למשקלכם 5-7 ק"ג בשנה שמקורם רק במשקאות וזה עוד מבלי לקחת בחשבון השפעות של חומרים נוספים הקיימים במשקאות אלו כמו קפאין, חומצות מאכל, חומרי טעם וריח וחומרים משמרים שעדיף להימנע מהם. מעבר לסוגיית המשקל, קיים קשר ברור בין צריכת סוכר לבין התפתחות בעיות רפואיות נוספות החל מעששת וחורים בשיניים ועד מחלות כרוניות כמו סוכרת מסוג 2, מחלות לב וכלי דם.

מדור משתנה

חדשני!

הספר שכולם חיכו לו ליקוטי מוהר"ן חלק ג'

(מתורה ס"א-פ')

עם פרוש שלום מלכות
חידושים ופרושים נפלאים מפרי עטו
של הרב שלום ארוש שליט"א

הספר שמחיש את הגאולה | 052-2240696

לא מרפיים מהרצון

כולנו מכירים את דברי חז"ל 'אנוס רחמנה פטריה' ו'חישב לעשות מצוה ונאנס נחשב לו כאילו עשאה'. והעניין צריך ביאור: מה הכוונה שנחשב לו כאילו עשאה? יש מפרשים שאמנם נחשב לו כאילו קיים מצווה ה', אבל התיקון הבא ע"י עשיית המצווה לא נעשה ע"י מחשבה ורצון בלבד.

רבי נחמן בשיחה יד מברא שלמרות שהעיקר בעבודת ה' זה הרצון והכיסופים לקיים את דבר ה', אעפ"כ אין להרגיש שבזה יצאנו ידי חובה, כי צריך להשתדל מאוד להוציא מהכוח אל הפועל דווקא.

ומה שכתוב בגמרא שאנוס רחמנה פטריה, זה רק טוב רק למי שרוצה "לצאת ידי חובה", אבל מי שרוצה באמת לקיים את רצון ה' - אסור לו לקרר את דעתו, ועליו להמשיך לכסוף ולחזק את רצונו עד שיזכה לקיים הדבר בפועל. ואם אחרי הכול אינו מצליח, אז יחזק עצמו בכך שהרצון בעצמו טוב מאוד.

ובתורה סו מגלה לנו רבי נחמן שסיבת האנוס והמניעה היא בשביל להגביר לאדם את החשק והכיסופים לקיים את דבר ה'. וכמו שבחפצים גשמיים התשלום הוא לפי ערך וחשיבות ויקרת החפץ, כך גם בעבודת ה' כפי גודל יקרת הדבר הנכסף - צריכים להיות הרצונות והכיסופים. ואומר רבי נחמן שאם האדם יתגבר בכל כוחו ולא יקרר דעתו, בוודאי יפלו כל המניעות והאנוסים ויזכה להוציא חפצו לפועל.

את היסוד הזה אנו פוגשים בפרשתנו. ביד בניסן שהוא זמן הקרבת קרבן פסח היו אנשים טמאים שלא יכלו לקיים את המצווה. אבל הם לא אמרו "נו, טוב, אין ברירה..." אלא הם פנו למשה רבינו בכאב ושאלו "למה ניגרע". אומר על זה רבי זלמן סורוצקי בדרך הרמד

"למה ניגרע" ראשי תיבות: למה נהיה גויים רשעים וערלים שכל אלה פטורים מלהביא קרבן, הן גם אנחנו רוצים לזכות לקיים את ציווי ה'.

התורה מעלה על נס את אותם הטמאים כדי ללמד אותנו את הגישה הנכונה לקיום המצוות ברצון בלתי מתפשר. הרי לאותם טמאים היו עוד כמה מצוות כמו ביעור חמץ, שמחת יום טוב, מרור, השבתת שאור ורק מצווה אחת נבצרה מהם: הקרבת קרבן הפסח. ואעפ"כ לא היו מוכנים לוותר על המצווה וטענו "למה יגרע חלקנו, מה אנו אשמים?"

ואכן בהמשך הפרשה רואים שעל ידי ששאלו 'למה ניגרע', נתגלגלה על ידם הזכות שבזכותם נתגלו למשה דיני פסח שני, שהוא חידוש גדול, וזכו כולם להקריב את קרבן הפסח!

רבי נתן מוציא מכאן הדרכה חיונית ומעשית, שכל אחד צריך לצעוק על נפשו ולומר לה': נכון שנטמאתי ונתלכלכתי ממעשי הרעים, אבל למה ניגרע מלהקריב את קרבן ה', דהיינו מלהתקרב לה' יתברך, לעסוק בתורה, להתפלל, שזה כנגד הקורבנות. כי בוודאי שיש תקווה לכל יהודי באשר הוא שם להתקרב לה'. ואם יבקש כך בהנעה ולא בדרישה, מתוך רצון אמיתי לקיום המצוות, אז ה' יתברך ימצא לו תיקון ויודיע לצדיק כיצד לתקנו, כמו שהודיע למשה את עניין פסח שני, שהוא פליאה גדולה שהטמאים יקריבו במועד חדש ונחשב להם שהקריבו את הקורבן במועדו ממש!

ובזה מורה לנו התורה דרך תשובה שאין שום ייאוש בעולם כלל, כי אע"פ שעבר זמן התיקון ואנחנו טמאים במעשינו, עדיין יש לנו תקווה, כי ישנם פתרונות חדשים ונעלמים שנתגלים דווקא ע"י שלא מסתפקים "בכאילו עשאה" אלא מתחזקים ברצונות ובכיסופין ושואלים תמיד למה ניגרע.

עם ישראל מדבר אהבה

אהבת ישראל - מה זה בשבילך?
al5308000@gmail.com

החוברת שמעניקה כלים לאהוב.
052-2240696

חיזוקון
מתחזקים בשמירת שבת

דיני קידוש

יקדש דווקא באותו מקום שסועד, בין בלילה בין ביום, כי זהו מכבוד הקידוש

(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

כליות של תודה

הרב הסביר: שאדם אומר תודה גם אם לא מרגיש מחובר ושזה מבפנים יתמיד בה ש"מתוך שלא לישמה יבוא לישמה".

שלום. לביתי היו כאבי בטן חזקים נורא, הלכנו איתה לרופא שהפנה לבדיקות וגילו לה דלקת חריפה מאוד ובעיות בכליות. היא הייתה מפרכסת לנו לעיתים מרוב כאבים.

הייתי בהלם ושבאנו לבית החולים לבדיקות הם היו בהלם גדול יותר ונתנו לנו ערימת מסמכים לחתום עליה...

חזרנו עם התוצאות של הבדיקה לרופא והרופא אמר כי אין מנס מניתוח...

התחלנו להתארגן לניתוח. התאריך נקבע.

בנתיים בעלי פנה לרב ושטח בפניו את כל העניין. כן, אנו תלמידים של הרב.

הרב אמר לעשות את חוק התודה, אבל במשך חצי שעה של תודה, בע"ה הניתוח יתבטל!

וכ"כ עשינו לה פדיון נפש.

חזרנו הביתה ובאמת לאט לאט אני רואה שמצבה של ביתי משתפר, המשכתי עוד בתודה ובאמת דברי הרב התקיימו והתחברתי כל כך לתודה עד שראיתי שכבר תקופה בייתי לא מתלוננת.

הלכנו לעשות לה שוב בדיקה והרופא אומר: "הכל תקין, יום טוב בהצלחה. תקראו להבא בתור".

נאלמתי דום איך קרה הנס?

בזכות התודה!

אמרתי תודה וביתי ניצלה מניתוח

בעלי חזר אלי עם המסר והתחלתי לעשות את החצי שעה תודה לאחר מספר ימים התחלתי להרגיש סוג של ריקנות אמרתי לבעלי אני לא מרגישה מחוברת, התודה לא באה לי מבפנים וקשה להתמיד.

מה המיוחד במספר 222000? תשובה לפרשת בחוקות:

ה"שלום" כמו שמואב ברשי" (כו ו) שהשלום שקול כנגד הכל. זוכה לפרשת בחוקות: בנצי רבינוביץ, ביתר עילית.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

צדקה | סיוון

צדקה מוציאה את האדם מהאכזריות והאנוכיות שבטבעו.
(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com או לפקס: 02-5812252 יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

ששועון

	מילת הסכמתך	המוטו הראשון החלק המרכזי של המסר	"יורד ה" (3,5) במדבר, יב	הרב שלהם	אבא של לא מלוכלך אבא חומר בסיסי	
2.4				פרשתנו		
סימן של צליל מוזיקה טעים באנגלית	חתינת לחם	גפה עליונה	מילה שאלה			עוד פעם
תמוס במלכות					עיר סם מות עתיקה	רמשים
	מחכה	גר	חור	נולד נולד נולד		
	תכלית, מסרה	זכר המרה		מקו המורכב מ-60 דקות		
		חג ביד אייר		זכר		עבדים היינו לפרעה אריחים לגנות
	יעש געש			פלורוסנס		אבני חן המשוככות בחכמים

זוכה פרשת בחוקות: משפחת תהילה, חיפה.

בדיחות הדעת

אחד סחב שני אבטיחים.

פתאום עוצר אותו אדם ושואל אותו: איך מגיעים לרחוב אלנביק, אז הסחב אומר בו: תחזיק לי אבטיח אחד, עכשיו תחזיק את השני...

ואז מרים ידיו באוויר ואומר: מאיפה אני יודע!?

העלון מוקדש להצלחת יצחק בן סול וכל משפחת בן חמו בת שבע בת שרה
להקדשת העלון: 02-5308000

נשחק עם הילד משחקי סדר וארגון וניתן לו להמשיך את המשפט: "משה מסדר את המשחקים, כי הוא ילד מסוג... (מסודר)" "מי הילד המסודר? מו... (משה)" "מי אוהב לארגן את הקניות במקום מו... (משה)". תחושה: נבצע משחק "תחושת סדר" נבקש מהילד לבלגן את מיטתו ולשפוך לתוכה את כל המשחקים ולכסות אותם בשמיכה "שילכו לישון". נקדים מעט את "שעת השינה" ונעלה אותו למיטה, המיטה מלאה במשחקים, נשאל אותו "משה נעים לך לישון כך?" בוודאי הוא יענה לא. ואז נסביר לו כי גם למשחקים לא נעים, משה רוצה לישון במיטה מסודרת כי הוא ילד מסודר ולא נעים ונח לישון עם בלגן, גם המשחקים רוצים להיות מסודרים ולישון על המדף או במגירה, בא ביחד נחזיר כל משחק למקום שלו ונכלל גם אנחנו לישון במיטה מסודרת. כך הילד יבין שלכל דבר בחדר יש מקום משלו. (בגיל הרך זה לא ברור מאליו).

תקשורת נכונה

הוראה חשובה לכל גיל: תקשורת צריכה להיות ברורה. לכן, חשוב לפנות אל הילד במילים פשוטות ובהוראות ברורות וספציפיות. במקום לומר בצורה כוללת: "בוא נסדר את החדר", נהיה סמוקדים יותר ונגיד לו: "משה בוא נאסוף יחד את חלקי הפאזל לקופסה".

בהצלחה בע"ה בעבודה.

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל לייעוץ טלפוני ללא תשלום בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

לומדים להצליח פרק טו'

המאמרים האחרונים, עוסקים ב"מיומנויות ההכשרה ללמידה" דהיינו: באותם כלים שבאמצעותן ניתן להגיע ללמידה. בפרק הנכחי, נמשיך בע"ה ללמוד על המיומנות הראשונה מתוך חמש המיומנויות, שהן: סדר וארגון, ניהול זמן, התמקדות, ריכוז ומוטיבציה. הסברנו בכמה מאמרים על החשיבות של סדר וארגון בחיים בכלל ובלימודים בפרט, ואנו כבר צוללים לעבודה.

כמובן דוגמא אישית

והגענו לשאלה המתבקשת: איך נשפר אצל הילד, את תכונת הסדר והארגון? כמו תמיד ע"י דוגמא אישית. הילד רוכש את גיבוש אישיותו מסביבת גידולו, ולכן אנו-ההורים הם הראשונים שמהווים מודל לחיקוי עבור הילד בענייני סדר וארגון.

אבל לא רק אנחנו, גם המעון, הגן, בית הספר, וכמעט כל מקום שהילד נמצא בו. אבל העיקר הוא הבית. אין ספק שילדים שחיים בבית מסודר, מאורגן ונקי, לומדים להעריך סביבה מסודרת וישאפו להיות מסודרים בעצמם. סדר חיצוני משפיע על הסדר הפנימי וכך מתגבשת אהבת הסדר. ולהיפך - אם הילד מתרגל לחיות בסביבה מבולגנת, הוא יבין שאלו הנורמות המקובלות ויתרגל לחיות בחוסר סדר חיצוני, שכמובן ישפיע גם על הפנימי. כחלק בלתי נפרד מתוכנית העבודה לבניית אישיות מסודרת ומאורגנת, עלינו לבנות לילד בכל גיל עד כמה שניתן "סדר יום קבוע". ילד שחי בתוך "סדר יום" קבוע פחות או יותר, זה תורם לו בראש ובראשונה לתחושת ביטחון עצמי. ילד שחי בתוך סדר יום מובנה, מרגיש בטוח ונוח כי הוא אינו צריך להשקיע מאמצים, אגרגיה וכוחות לחשוב מה לעשות בכל רגע נתון, כי חיינו מאורגנים ומסודרים.

באיזה גיל מתחילים?

החינוך וההרגל לסדר וארגון, מתחיל מהיום שבו התינוק נולד וממשיך בעקביות יום אחרי יום תוך כדי התפתחותו ולאורך כל ימי ילדותו. רבים שואלים אותי: יש לי ילדים בגילאים שונים, איך אני מתחיל לעבוד איתם עכשיו על כל התוכנית הנפלאה הזו? תשובתי: עם הקטנים תתחיל לפי התוכנית, עם הגדולים תצטרך לבצע התאמה, כל אחד לפי הגיל שלו. זה אמנם לא

יהיה קל, אבל גם במצב הזה, ניתן לבצע עבודה טובה ובע"ה תראה עם הזמן הצלחה רבה. בשבוע שעבר, כתבנו על המיומנות עד גיל שנה וקצת, השבוע בע"ה ממשיכים לטפס עם הגיל.

בגיל שנה עד שנתיים

בגיל שנה וקצת כאשר הילד מתחיל לזחול וללכת, ביחד עם כל פעולות הדיבור והשיחה שהזכרנו בשבוע שעבר, נוסיף לו פעולות שהוא יעשה בעצמו וילמד דרכן את עקרונות הסדר והארגון. ושוב זה מתחיל בנו-ההורים, ילד שפותח את ארון הבגדים, ארון האוכל, הכלים או את המקרר וכדו' תוך כדי זחילה או כבר הליכה, ורואה שהבגדים או המצרכים מסודרים בקופסאות ומנחים בצורה הגיונית ולא בבלגן, יקלוט בעצמו שהחיים מתנהלים מתוך ארגון וסדר. הילד רואה את אמו מקפלת את הכביסה בצורה מסודרת ומכניסה את הבגדים בסדר לתוך ארון מאורגן- מפנים את עקרונות הסדר והארגון. עם התקדמות הגדילה והיכולות המוטוריות נשתף את הילד בסדר וארגון בעצמו: ע"י עזרה לאמא בסידור וארגון הבית, נניח לאחוז בסל הכביסה כשהיא מקפלת את הכבסים, נעזור לו להחזיר את הצעצועים והמשחקים למקומם תוך מיונם לקטגוריות: קוביות, בובות, מכוניות וכדו'. הילד בגיל שנה צריך "לנשום" סדר וארגון, הוא ישמע ויראה את הבית מתנהל בצורה זו, וזה ישפיע על הבנתו ויכולת הביצוע שלו בהמשך.

בגיל שנתיים עד שלוש

בגיל זה, החינוך וההרגל לסדר וארגון "עולה מדרגה" ונעשה ע"י: דוגמא אישית, שיחות ופעולות לאורך היום והפנמה ע"י החושים. ראייה: ראיית סדר וארגון בעיניים, נסדר את החדר בנוכחותו, נדאג לסביבה מסודרת וכך בכל מקום שבו "ייתקל" המקום יהיה פחות או יותר מסודר ומאורגן, כמובן לא תמיד במהלך פעילות, אבל בסופה. שמיעה: ניידע את הילד שאנו מסודרים ומסדרים, מאורגנים ומארגנים, נקיים ומנקים, כמובן כפי שמסבירים לילד בגיל שנה. נשמיע בפני הילד "הצהרות חיוביות" שיגרמו לו להפנים מתוך "שטיפת מוח חיובית" את היותנו מסודרים ומאורגנים, לדוגמא: נמצא הזדמנויות ונגיד לו: "משה אני רואה איך אתה מסדר יפה את המכוניות בשורה, משה אוהב לסדר כי משה ילד מסודר. דיבור:

אתה גר ברכסים? יש לך שם מכר?

היישוב שלך מחכה לנציג!

052-7112793

הגענו כבר ל-26 ערים בארץ היעד הבא: רכסים